

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 19 sierpnia 2026 r.

Poz. 2708

Podpisany przez:

Łukasz Wilkiewicz

Data: 19.08.2026 12:26:43

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE SPN.III.4130.52.2026 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 11 sierpnia 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2026 r., poz. 662 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2026 r., poz. 538 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVII/191/2026 Rady Gminy Skarżysko Kościelne z dnia 10 lipca 2026 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu Majków, gmina Skarżysko Kościelne w części dotyczącej wszystkich ustaleń planu, zarówno w tekście jak i na rysunku (załącznik Nr 1 do uchwały), w zakresie:

- terenów (lub ich części) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych symbolami: 42MN, 44MN, 45MN, 69MN,
 - terenu zabudowy zagrodowej oznaczonego symbolem 12RZM,
- położonych w granicach udokumentowanego złoża „Majków” GC 534.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 10 lipca 2026 r. Rada Gminy Skarżysko Kościelne podjęła uchwałę Nr XXVII/191/2026 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu Majków, gmina Skarżysko Kościelne.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami (w wersji elektronicznej) wpłynęła do tut. organu w dniu 14 lipca 2026 r. Natomiast dokumentację prac planistycznych przesłano w dniu 15 lipca 2026 r.

Wskazać należy, że termin do stwierdzenia nieważności uchwały zaczyna biec od dnia, w którym organ wykonawczy gminy przedłoży wojewodzie uchwałę wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 września 2024 r., sygn. akt II OSK 745/24).

W dniu 29 lipca 2026 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze umożliwiając złożenie wyjaśnień do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 3 sierpnia 2026 r., znak: In.IV.6721.122.2026, odniesiono się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów:

- Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2026 r., poz. 538 ze zm.), zwanej dalej u.p.z.p., z uwzględnieniem art. 67 ust. 3 pkt 2 Ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688 ze zm.),

- Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404), zwanego dalej rozporządzeniem.

Przepis art. 28 ust. 1 u.p.z.p. stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy rozumieć jako merytoryczną jego zawartość (część tekstowa i graficzna), określoną w art. 15 u.p.z.p., tj. zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

Natomiast tryb uchwalania planu, określony w art. 17 u.p.z.p., odnosi się do sekwencji czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i wnoszenie uwag do projektu planu).

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała została podjęta w części z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 7 i 9 u.p.z.p. w związku z § 4 pkt 8 i 10 rozporządzenia oraz art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 69) poprzez niezapewnienie odpowiedniej ochrony udokumentowanego złoża kopaliny.

Art. 15 ust. 2 pkt 7 i 9 u.p.z.p. stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo: granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, oraz szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

§ 4 pkt 8 rozporządzenia stanowi, że w części tekstowej projektu planu ustalenia dotyczące sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p., zawierają nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów. Natomiast § 4 pkt 10 rozporządzenia wskazuje, że szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu zawierają nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze:

„1. Udokumentowane:

- 1) złoża kopalin,
- 2) wody podziemne,
- 3) kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla,
- 4) podziemne bezzbiornikowe magazyny substancji

- podlegają ochronie w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego, na zasadach określonych w ustawie i w przepisach ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130, z późn. zm.9), w celu zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji lub wykorzystania”.

Do ochrony udokumentowanych złóż kopalin odnoszą się również przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.), które wskazują, że złoża kopalin podlegają ochronie, a zasady ich ochrony określają przepisy ustawy - Prawo geologiczne i górnicze (art. 125 ustawy Prawo ochrony środowiska).

Udokumentowane złoża powinny być chronione przed zabudową. Orzeczenia sądów administracyjnych, w tym wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 1 grudnia 2015 r., sygn. akt II OSK 2323/15, z dnia 8 grudnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1661/09, jasno wskazują, że: "skutkiem ujawnienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy złóż kopalin mogą być ograniczenia w zakresie wykorzystania nieruchomości (np. zakaz zabudowy budynkami mieszkalnymi) w celu zabezpieczenia złóż przed zagospodarowaniem w sposób wykluczający podjęcie wydobywania w przyszłości".

W ocenie organu nadzoru, w przedmiotowym planie miejscowym, nie zapewniono ochrony udokumentowanego złoża projektując na nim tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz teren zabudowy zagrodowej. Niniejsze stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego. Dlatego zasadnym jest stwierdzenie nieważności wszystkich ustaleń (zarówno w części tekstowej, jak i graficznej planu) w odniesieniu do terenów (lub ich części) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych symbolami: 42MN, 44MN, 45MN, 69MN oraz terenu zabudowy zagrodowej oznaczonego symbolem 12RZM, położonych w granicach udokumentowanego złoża „Majków” GC 534. Ochrona udokumentowanych złóż kopalin w planie miejscowym polega na takim przeznaczeniu terenu, które umożliwi w przyszłości eksploatację tych złóż.

Z rysunku planu (załącznik nr 1 do uchwały), wynika że na obszarze udokumentowanego złoża „Majków” GC 534 wyznaczono tereny budowlane: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami: 42MN, 44MN, 45MN, 69MN oraz teren zabudowy zagrodowej oznaczony symbolem 12RZM. W § 14 uchwały określono ustalenia szczegółowe dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wskazując szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczeń w zabudowie wynikające ze strefy sanitarnej od cmentarza oraz strefy wolnej od zabudowy (§ 14 ust. 3 pkt 2, § 14 ust. 4 uchwały). Natomiast w § 26 uchwały określono ustalenia szczegółowe dla terenów zabudowy zagrodowej, nie wskazując szczególnych warunków oraz ograniczeń w użytkowaniu tych terenów.

Z powyższego wynika, że w treści planu brak jest ustaleń o ograniczeniu w użytkowaniu ww. terenów, w tym zakazie zabudowy dla obszaru udokumentowanego złoża „Majków” GC 534. Tym samym złożo przestało być chronione.

Zgodnie z wyjaśnieniami Wójta Gminy Skarżysko Kościelne (pismo z dnia 3 sierpnia 2026 r., znak: In.IV.6721.122.2026): „Organy odpowiedzialne za uzgodnienie i opiniowanie projektu planu w zakresie złóż nie wniosły żadnych uwag dotyczących złoża „Majków”. Marszałek Województwa oraz Minister Klimatu i Środowiska nie odpowiedziały na wystąpienia, natomiast Starosta Kielecki pismem znak GL.644.5.2025 z dnia 15.10.2025 r. postanowił zaopiniować pozytywnie projekt planu, nie wnosząc uwag. Warto również zaznaczyć, że ustalenie terenu MN w granicach złoża w granicach, które ustala plan, zgodne jest z ustaleniami obowiązującego studium, które wskazywało granice złoża”.

Nie można przyjąć powyższych wyjaśnień. Posiadanie uzgodnienia nie wyłącza kompetencji wojewody, jako organu nadzoru, do kontroli legalności, jeśli uchwała narusza inne przepisy. Ponadto należy podkreślić, że Starosta Skarżyski (postanowienie z dnia 15 października 2025 r., znak: GL.644.5.2025) zaopiniował pozytywnie przedmiotowy plan miejscowy w zakresie terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy, a nie w zakresie udokumentowanych złóż kopalin. W kwestii zgodności z ustaleniami studium, jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 lipca 2022 r., sygn. akt II OSK 1222/21: „studium jest aktem o charakterze ogólnym, gdyż wyznacza podstawowy zarys, czy kierunki zagospodarowania gminy, natomiast uszczegółowienie zasad zagospodarowania terenów następuje w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia studium mają charakter ogólny, kierunkowy, a ich konkretyzacja następuje w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego”. Studium jest wiążące dla organów gminy podczas sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie nie jest aktem prawa miejscowego i nie wiąże organu w procedurze wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Natomiast plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego – źródłem powszechnie obowiązującego prawa na obszarze gminy, który musi być zgodny z normami wynikającymi z innych źródeł prawa powszechnie obowiązującego. To na podstawie zapisów planu miejscowego wydawane są pozwolenia na budowę. Dlatego zapisy planu miejscowego powinny uwzględniać ochronę udokumentowanego złoża kopalin poprzez takie przeznaczenie terenów położonych w jego granicach, które umożliwi w przyszłości eksploatację tego złoża. Przeznaczenie pod zabudowę to uniemożliwia.

Po wyeliminowaniu z uchwały zapisów wskazanych w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, pozostała część uchwalonego planu miejscowego, przyjętego uchwałą Nr XXVII/191/2026 Rady Gminy

Skarżysko Kościelne z dnia 10 lipca 2026 r., może funkcjonować w obrocie prawnym. Tym samym, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Świętokrzyski

Józef Bryk